

CHP

MUSTAFA ALİ
BALBAY

Mustafa Balbay

CUMHURİYET HALK PARTİSİ

MUSTAFA ALİ
BALBAY
Mustafa Balbay

CUMHURİYET HALK PARTİSİ

CUMHURİYET HALK PARTİSİ

DOĞADA EN GÜÇLÜ OLAN DEĞİL DEĞİŞİME EN İYİ AYAK UYDURAN HAYATTA KALIR

I. İkinci Yüzyıla Çağrı

II. Birinci Yüzyılda Başardıklarımız

III. Geleceğe Yolculuk

IV. Türkiye Küreselleşmesi

V. Barış Ekonomisi

VI. İktisadi Demokrasi

VII. Kürt Sorunu Baş Başa Çözülür

IIIX. Cumhuriyet Gençtir Gençlerindir

IX. Beşik Sallayan Kadın Dünyayı da Sallar

X. Devrim CHP'den Başlamalı

MUSTAFA ALI
BALBAY

Mustafa Balbay

İKİNCİ YÜZYILA ÇAĞRI

Tarihin önemli dönemeçlerinden birindeyiz. Cumhuriyetimizin 100. Yılına yaklaşıyoruz.

2023'te Cumhuriyetin İkinci Yüzyılı başlayacak.

Cumhuriyetin İlk Yüzyılı Cumhuriyet Halk Partisi'nin verdiği yönde şekillenmişti. İkinci yüzyıla kim yön verecek?

Cevap sır değil: 2019 seçimlerini kim kazanırsa, İkinci Yüzyılın anahtarı onun elinde olacak.

Cumhuriyet değerleriyle sorunu olmayan, toplumla barışık bir siyasi parti iktidarda olsa gündemdeki tek tartışma şu olurdu:

Yüzüncü yıl kutlaması hangi iktidarla yapılacaktır?

Ancak hepimiz biliyoruz ki Cumhuriyeti bir reklam arası, tarihte kapanması gereken bir parantez olarak görenler iktidarda. Bu yüzden 2023 denince akla gelen soru şöyle:

Cumhuriyetin ikinci yüzyılında nasıl

bir yönetim biçimi egemen olacak?

Aslında bir sorudan değil, büyük bir kaygıdan söz ediyoruz.

İşte buna karşı Cumhuriyet Halk Partisi'nin, cumhuriyet değerlerini çağın gerekleriyle buluşturup ilerlemeyi hedefleyenlerin yapması gereken, "rejimi değiştirmeyeceğiz" söyleminden çok ikinci yüzyılın sahibi olmayı istemektir.

Bunu başarabiliriz.

Hayatın her alanında yaşanan değişiklikleri kucaklayan, yön veren yeni söylemlerle Cumhuriyetin İkinci Yüzyılının rotasını biz çizmeliyiz.

Bunun için başlangıç; 2019'da kazanabileceğimize inanmaktır. Devamı da, 2019'da kazanmak için çalışmaktır.

İnanacağız, çalışacağız ve başaracağız.

Bu Cumhuriyet'in İkinci Yüzyılının kapısını açmak için son çağrıdır.

**Cumhuriyetin birinci yüzyılında
demokrasi adına hangi değerler
üretilmişse, altındaki imza
Cumhuriyet Halk Partisi'nindir.**

MUSTAFA ALİ
BALBAY
Mustafa Balbay

BİRİNCİ YÜZYILDA BAŞARDIKLARIMIZ

İnsan için hafıza neyse, toplumlar ve devletler için de tarih odur.

Tarih, arkanızdaki bir ışığın önünüzü aydınlatması gibidir.

Onu yok sayarsanız, gerekli dersleri çıkaramazsanız geleceğinizi de kuramazsınız.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin tarihi, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihidir.

4-11 Eylül 1919'da toplanan Sivas Kongresi aynı zamanda Cumhuriyet Halk Partisi'nin birinci kurultayı olarak kabul edilir.

Kurtuluş Savaşının ve devamında kazanılan kuruluş savaşının her anında Cumhuriyet Halk Partisi kadrolarının özverisi, kararlılığı, içinde yaşadıkları dönemin ruhunu kavramış olmaları, içinden çıktıkları millete duydukları inançları ve dehaları vardı.

Bu büyük **Cumhuriyet Devrimi**'nin demokrasi tacı giymesi için Meclis'in çok partili olması, iktidarın karşısında

onu denetleyen muhalefet partilerinin de bulunması gerekiyordu.

Cumhuriyet devriminden hemen bir kuşak sonra **ikinci devrimi de Cumhuriyet Halk Partisi gerçekleştirdi.** Türkiye, 20. Yüzyılın ikinci yarısına çok partili sistemle girdi, dünya devletler ailesinin saygın bir üyesi olarak yerini aldı. O dönemdeki Genel Başkanımız İsmet İnönü iktidarı devretmeyi bir yenilgi olarak değil, çok partili sisteme başarılı bir geçiş olarak değerlendirdi.

Parlamentoda birden fazla partinin olması çok partili sisteme geçiş için başlangıç olabilir ama yeterli değildir. Düşünce yelpazesinin de geniş olması gerekir. Cumhuriyet Halk Partisi, dünyada yükselen siyasi dalgalardan da beslenerek, kendi köklerinden yeni değerler üretti. Sosyal devlet kavramını, **ortanın solu** hareketinin motor gücü olarak siyaset diline soktu. Bu kavram zamanla tüm partilerin benimsediği bir devlet ilkesi haline geldi. Böylece mimarlığını o dönemdeki Genel Başkanımız Bülent Ecevit'in yaptığı **üçüncü büyük devrim** Türkiye'ye mal oldu.

**Cumhuriyet Halk Partisi'nin tarihi,
Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihidir.**

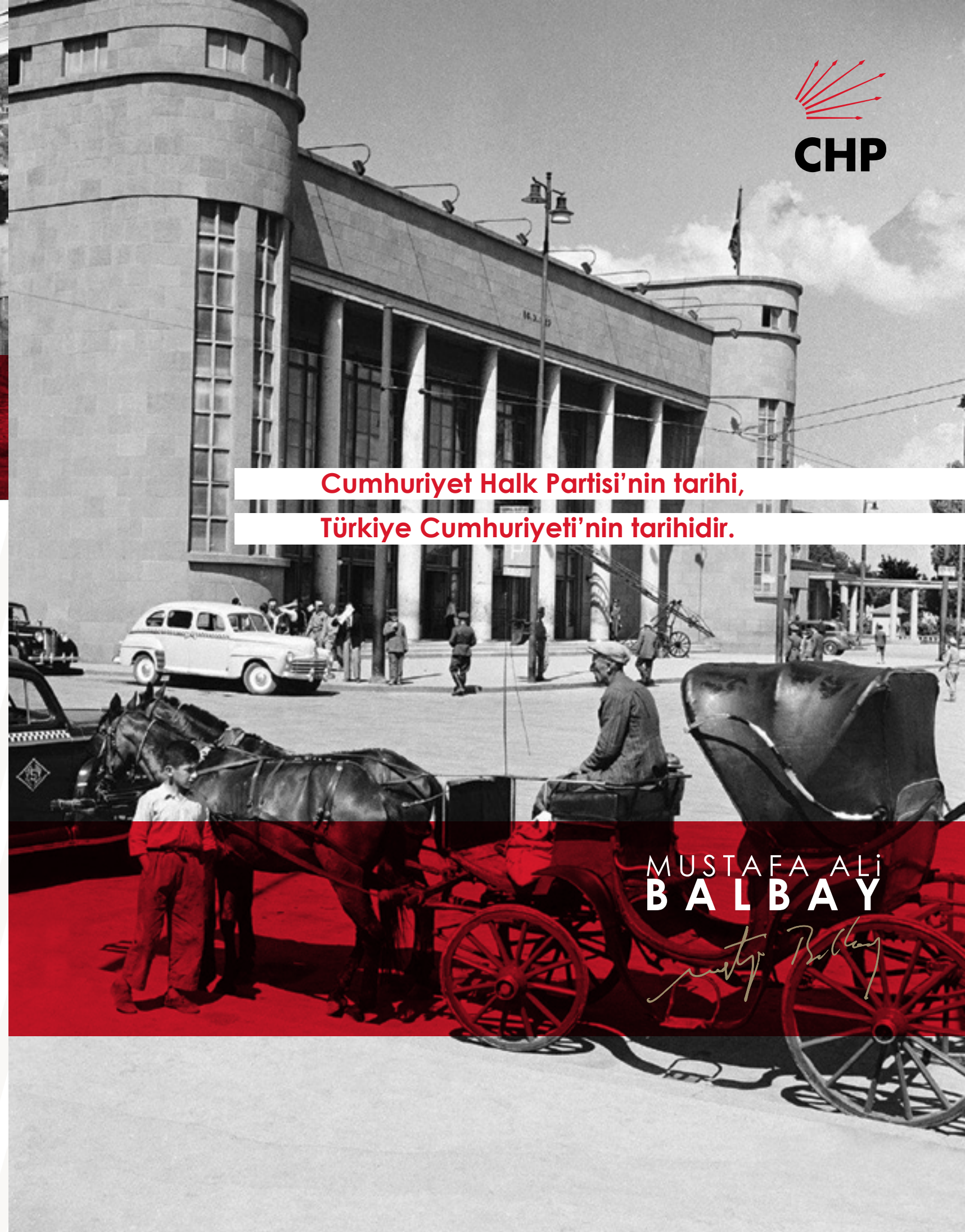
Cumhuriyet Halk Partisi 20. Yüzyıl boyunca demokrasinin dışına çıkan her adımın karşısında oldu. İktidar da olsun muhalefette olsun varlığını **cumhuriyet değerlerinin korunması-na, geliştirilmesine ve bugüne taşın-masına** adadı.

Böylesine uzun bir tarih hakkında elbette farklı görüşler de olur. Cumhuriyet Halk Partisi'nin büyüklüğü bu farklı görüşlere de saygıyı gerektirir.

Hem iktidar gücünü, devletin tüm bilgilerine ulaşma olanağını elinde bulundurup hem de Türkiye'nin tarihinde Cumhuriyet Halk Partisi ile bağlantılı karanlık noktalar olduğunu iddia edenlere **“hodri meydan”** diyoruz.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin tarihinde, örtülmesini isteyeceği, açığa çıkmasından endişe edeceği hiçbir olay yoktur.

**Cumhuriyetin
birinci yüzyılında
demokrasi adına
hangi değerler
üretilmişse,
altındaki imza
Cumhuriyet Halk
Partisi'nindir.**

MUSTAFA ALİ
BALBAY

Mustafa Balbay

MUSTAFA ALI
BALBAY
Mustafa Balbay

**Korkularımızla değil,
hedeflerimizle konuşacağız.**

GELECEĞE YOLCULUK

Türkiye 3-5 seçimlik ülke değildir.

Belli dönemlerde seçim sonuçlarından kaynaklanan gelecek kaygılarını yenecek birikime, dirence ve ufka sahiptir.

Türkiye'nin, Cumhuriyet Halk Partisi var.

20. yüzyılda gerçekleştirilen üç büyük devrimin ardından şimdi sırada **Cumhuriyeti İkinci Yüzyıla hazırlama devrimi** var. Türkiye'nin dördüncü büyük devrime ihtiyacı var: **Demokrasi ve özgürlükler devrimine...**

Ekonomiden hukuka, toplumsal barıştan diplomasiye kadar yaşadığımız bütün sorunların kökeninde demokrasi ve özgürlüklerdeki eksiklerimiz vardır.

İbn-i Haldun'un ve Napolyon'un şu sözü dünyanın her köşesi için geçerlidir:

Coğrafya ülkelerin kaderini belirler.

Ancak bu sözün altına şunu da eklemek gerekir:

Ülkeler de coğrafyalarının kaderini etkiler. Türkiye Cumhuriyeti, kuruluş günlerinden itibaren coğrafya-sının kaderini etkiledi.

Bugün de hem içimizde hem çevremizde çözüm bekleyen pek çok sorun var. Cumhuriyet Halk Partisi bu sorunlara, içinde fırsatları da barındıran yoğun çalışma ve sorumluluk alanları gözüyle bakmalı. Bunun için öncelikle **çağın değiştiğini, soğuk savaşın bittiğini, çevremizdeki coğrafyanın da bundan birinci derecede etkilendiğini görmek, buna göre çözümler üretmek** gerekir.

Bunun için strateji üretmek, planlar yapmak gerekir.

Bir planınız yoksa başkalarının planının parçası olursunuz.

Başkalarının yaptığı plan da elbette bizim için değil, kendisi için olacaktır.

O plana teslim olduktan sonra başkalarına kızmanın, bütün kötülükleri onlarda aramanın da bir anlamı yoktur.

Türkiye'nin çizeceği ikinci yüzyıl ufku Balkanlar'dan Ortadoğu'ya, Karadeniz'den Asya'ya çevresindeki ülkeleri de olumlu yönde etkileyecektir.

Geleceğe böyle bakacağız.

Korkularımızla değil, hedeflerimizle konuşacağız.

Geçmişimizden güç alacağız, ama koşarken arkaya bakmayacağız.

TÜRKİYE KÜRESELLEŞMESİ

Soğuk savaşın sona ermesinin ardından 1990'larla birlikte dünyanın gündemine şu kavram oturdu:

Küreselleşme.

Başta demokrasi olmak üzere tüm değerler küreselleşecekti.

Öyle olmadı. Geçen yüzyılın emperyalist ülkeleri iki kutuplu dünyanın sona ermesinin ardından kendilerini hemen yeni döneme uydurdu. Değerler, insanlar ve emek sınırları aşamadı ama sermayenin önündeki engeller kaldırıldı.

Teknolojinin baş döndüren bir hızla gelişimi küresel aktörlerin hırslarıyla birleşince gelir uçurumları da derinleşti. Bugün 7 milyar nüfuslu dünyamızda 1,5 milyar insan açlık sınırının altında yaşam savaşı veriyor. 1,5 milyar insanın da birinci sorunu şişmanlık. Dünyadaki bu uçurumdan biz de payımızı alıyoruz.

Bu tabloda Türkiye, komşularımızı da cenderesine alan kanlı krizlerin tümünden etkilenecek yönü belirsiz bir gemi gibi çalkalanmaktadır.

Türkiye ne yapmalı?

Öncelikle küresel aktörlerin hazırladığı, sonunu görmediği planların parçası olmamalı.

Dünyanın artık eski dünya olmadığını kabul ederek, değişen koşullara uygun, kendi çıkarına olabilecek adımlar atmalı. Geçmişte böylesi başlangıçlar yapıldıysa da arkası gelmedi.

Etrafımızdaki coğrafyada krizli alanlar artarken işbirliği olanakları da genişledi. Türkiye özellikle son 15 yılda, krizlere müdahil olup **çözümün değil sorunun parçası** haline geldi. İşbirliği alanlarını da ıskaladı.

Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle Orta Asya ve Balkanlar'da oluşan devletlerin çoğu tarih sahnesine çıkarırken, Türkiye'yi referans ülke alacak kadar bize yakın idiler. Bu ülkelerle ilişkiler zamanla geliştirilip ileri götürülmedi, ne yazık ki dalgalanmaya bırakıldı.

Orta Asya ve Balkanlar'da Türkçe konuşan, Türk bayrağını kendi ülkesinin bayrağının yanına asan milyonlarca insan var. Bunun yanında Karadeniz'in etrafındaki ülkelerin 1992 yılında ilk zirveyi İstanbul'da yaparak kurdukları Karadeniz Ekonomik İşbirliği Asya ile Avrupa'nın en gerçekçi buluşmasıdır. Karadeniz'in etrafındaki halka dışında, bir halka daha yaratacak kadar güçlü bir çekim merkezi olabilir.

Türkiye, Orta Asya ve Karadeniz'deki gücünü arkasına alarak AB katında güçlü olabilir, Avrupa'daki gücünü arkasına alarak Asya'da güçlü olabilir.

Bu yeni fırsatlara öteden beri parçası olduğumuz Avrupa kurumları, İslam İşbirliği Teşkilatı gibi işbirlikleri de eklendiğinde Türkiye'nin kendi stratejik planlarını yaparak kendi küreselleşmesini yaratması için çok geniş olanaklara sahip olduğu ortaya çıkar.

Yeter ki, kendisini sığlaştıran tek yöne kilitlenmesin.

Yeter ki, ilişki kurarken karşılıklı çıkarı gözetsin, muhataplarında kuşku yaratmasın.

Türkiye dünyada nüfusuna oranla ülkesi dışında en çok yurttaşı bulunan ülkedir. Geleceğini Türkiye dışında aramış ve göç etmiş olanların nüfusu sekiz milyona ulaştı. Bunun beş milyonu Avrupa'da yaşıyor. Yurttaşlarımız dünyanın dört bir tarafına yayılırken ana yönün ne olduğunu da gösterdi.

Cumhuriyetin Birinci Yüzyılı, aynı zamanda **mazlum milletler için bir model** inşa etme yüzyılıydı. Türkiye'nin bağımsızlık ve kalkınma mücadelesi, arayış içindeki pek çok halkı olumlu etkiledi.

Bu başarı Cumhuriyeti'ndir, Cumhuriyet Halk Partisi'nindir.

Şimdi Cumhuriyetin İkinci Yüzyılında, çağın gerçekleri ışığında **pozitif küreselleşmenin nasıl başarılacağı gösterme** zamanıdır.

Türkiye, diplomatik yoğunluk bakımından dünyanın altıncı ülkesidir.

Her kıtada ilişkisini derinleştirmek için bir nedeni var.

Yurtta barış dünyada barış ilkesi 20. Yüzyılda olduğundan daha gündeldir.

Şimdi savaşı değil barışı küreselleştirmenin zamanıdır.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin bunu gerçekleştirmek için atacağı ilk adım barışın küreselleşebileceğine, Türkiye'nin bu konuda önderlik yapabileceğine kendisinin inanması ve bir hedef olarak önüne koymasındır.

CHP

Barış, akıllı insanların işidir.

MUSTAFA ALİ
BALBAY

Mustafa Balbay

BARIŞ EKONOMİSİ

Dünyayla bağlarını kendi planları ışığında küresel gerçekler üzerine oturtacak Türkiye'nin iyi bir **komşular politikası** oluşturması şarttır.

Mevcut iktidar komşularla ilişkilerin nasıl sürdürülmemesi gerektiğini gösterdi!

Ne yapılmalı?

Dünyanın hemen bütün ülkelerinin dış ticaretinin önemli bir bölümü komşularıyla.

Bu oran yüzde 50'lere kadar çıkar.

Şu anda Türkiye'nin komşularıyla ticareti ise yüzde 10'lar düzeyine indi.

Bu, komşular politikası bağlamında stratejik sığılgın, iflasın fotoğrafıdır.

Neredeyse tüm komşularımızla sorunlarımız var.

Küresel aktörlerin bölgemizde var olmak için uyguladıkları politika şudur:

Ülkeler birbiriyle küs olsun, aralarındaki ilişkiyi dışarıdan yönlendirerek kendileri kursun!

Türkiye bu oyunun tam ortasında yer alıyor.

Bu oyun öteden beri değişmedi. Atatürk bu oyunu bozan bir **antiemperyalist**ti. Kurtuluş Savaşı'nda karşı karşıya geldiği Yunanistan yönetimiyle bir kuşak geçmeden barış yapmış, Balkan Paketi'nı kurmuştu. Yönünü batıya dönmekle yetinmemiş doğuda da Afganistan, İran ve Irak'la barış temelinde Sadabad Paketi'nı kurmuştu.

Temelini Atatürk'ün attığı dış politika sayesinde Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana çevremizdeki ülkelerin sınırları veya rejimleri en az bir kez değişirken Türkiye bütün krizleri atlatabildi.

Türkiye, değişen çağ ile birlikte **dünya ile komşu** denebilecek bir konumdadır. Doğusundaki ülkelerle batısındaki ülkeler arasında kuşaklar boyu fark var.

Değerlerin bu kadar çeşitlilik gösterdiği bir coğrafyada oyun kurmayı sağlayacak başlıca araç ekonomidir.

Türkiye barış ekonomisini hedeflemelidir.

Ekonomiyi politikadan ayırmak olanaksızdır. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının bir başka adı paylaşım savaşı idi. Bugün de gelişimini **savaş ekonomisine** bağlamış pek çok ülke var.

sulama kanalları Suriye tarafına da yürüse, kan yerine su aksa...

Yunanistan'la Ege'yi ortak turizm alanı ilan etsek...

3 milyon nüfuslu Ermenistan'dan 100 bin kişi kaçak işçi olarak Türkiye'ye geliyorsa, bu ilişkiyi başka bir zemine oturtsak...

Barış, akıllı insanların işidir.

Bizimki gibi coğrafyalarda savaş, barıştan daha kolaydır.

Bütün bu gerçekleri dikkate alarak, barış sözcüğünü sadece siyasette, diplomaside değil, ekonomide de kullanmalıyız.

Cumhuriyetin ikinci yüzyılında bu hedefi, kurumlarıyla birlikte biz gerçekleştirmeliyiz.

Birbirimize duyduğumuz şüphe yüzünden satın aldığımız silahlara harcanan para karşılıklı yatırımlara ayrılrsa, bölgesel bir yükseliş yaşanabilir. Coğrafyanın kaderi değişir.

Suriye'de mayınlar temizlendi, şimdi yüksek duvarlar örülüyor. Biri ötekinden beter. Bunun yerine GAP'ın

KÜRT SORUNU BAŞ BAŞA ÇÖZÜLÜR

Türkiye'nin kendi içindeki sorunlarını çözmeden çevresiyle barış ekonomisini uygulamayı başarması olanaksızdır.

Kürt sorunu Türkiye'nin iç işi olduğu kadar çevresiyle kuracağı bağların da düğüm noktasıdır.

Cumhuriyeti hep birlikte kurduk, hep birlikte ikinci yüzyıla taşıyacağız. Verilen emek, ödenen bedel ortaktır. Övünç ve sevinç de ortak olacaktır.

Bu toprakların sadece son 250 yılına baktığımızda bile Kafkaslardan Balkanlara kadar çok geniş bir coğrafyadan altı milyondan fazla insanın Anadolu'ya göçüp yurt edindiğini görürüz.

Birinci Dünya Savaşı sürecinde ise Anadolu insanı bir yandan savaşın acılarıyla kıyılırken bir yandan da göçlerle savruldu. **Anadolu'ya göç** acısına **Anadolu'dan göç** acısı karıştı.

1912-1922 arasındaki 10 yıllık dilimde Anadolu'nun nüfusu 17,5 milyondan 12 milyona düştü. Birinci Dünya Savaşı'na katılan ülkelerin nüfus kaybı ortalama yüzde 2'dir. Anadolu'nun kaybı yüzde 30'dur.

Kurtuluş Savaşı bu koşulların ardından verildi.

Cumhuriyetin birinci yüzyılında bir devlet kurmanın övüncünü, kalkınma hamlelerinin sevincini, demokrasinin kesintiye uğradığı zamanların acısını, her türden terörün sancısını hep birlikte yaşadık.

Cumhuriyetin ikinci yüzyılına bütün bunların harmanında, sorunlarımızı baş başa çözebileceğimize inanarak girmeliyiz.

Birlikte yaşama kültürümüz her şeye karşı güçlüdür.

Düğümleri çözecek güç,
düğünlerle kurduğumuz
aile bağlarındadır.

Buna verilebilecek sayısız örnek var. Sadece birini paylaşmak bile yeterli olur. 15 milyon aileden 1,5 milyonunda eşler farklı etnik kökenlere sahip. Bu noktada sormak gerekir; **aile çatısı altında bir araya gelebiliyoruz da devlet çatısı altında mı bir araya gelemeyeceğiz?**

Aile olup devlet olamıyorsak, bunda bir terslik var.

Çağımızda bir insanın dört temel hakkı vardır. Yaşama hakkı, barınma hakkı, eğitim-sağlık hakkı, kültürel hakları.

Bu haklardan hepimiz aynı fırsat eşitliği içinde yararlanacağız.

Cumhuriyet Halk Partisi, dört temel hakkın eksiksiz, “ama” sız tüm yurttaşlara verilmesini varlık nedeni saymalı.

**Bu hakların
paylaşımı için
başkalarının
bizi
buluşturmasına
ihtiyacımız
yok.**

İKTİSADİ DEMOKRASİ

Demokrasi bilinci aileden başlar, parlamentoya kadar uzanır.

Yaşamın her alanında daha iyiye ulaşmanın, daha insanca yaşamının ana fikri demokrasidir.

Her alanda istediğimiz demokrasi iktisatta olmayacak mı?

İnsani değerleri **sermayenin diktatörlüğü** mü yönetecek?

İnsan akli buna evet diyemez.

Hakça paylaşım için önce elde paylaşılacak bir şeyin olması gerekir.

21. Yüzyılda artık yoksulluğu paylaşmaya razı olamayız.

Sanayi devrimi, dördüncü evreye giriyor. İlk sanayi devrimindeki su-buhar gücünü elektrik izledi, onun ardından elektronik-dijital çağ geldi. Şimdi bu da aşılabacak; dördüncü evrede **akıllı makineler** insanların yaşamına girecek.

Tarımsal üretimin gücü tohum-toprak dengesini altüst edecek boyutta ulaştı.

Bu gelişim hızının önüne set çekilemez, çekilmemelidir.

Bütün sorun bu hıza demokrasinin de yetişmesi ve refah paylaşımının uçurumlar yaratmamasıdır.

Üretim gücünü katlamak, devrimdir.

Bu gücün meyvelerini en geniş kesimlerle paylaşmak daha büyük bir devrimdir.

Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, emek en yüce değerdir. Teknolojiyi geliştirmek de, bilgi hazinesini kullanmak da öncelikle emek ister, alın teri ister, beyin teri ister. Bu gelişimin işsizliği de çözmesi gerekir.

Türkiye “4 T 1 K” diye özetleyebileceğimiz büyük bir potansiyele sahiptir; Tarım, Teknoloji, Ticaret, Turizm, Kültür...

Tarımda çağı yakalamak bir yana tarım alanlarını üretime katma sorunu bile çözülemedi. Oysa Türkiye toprakları, nüfusunun 5 katı insanı doyuracak üretim gücüne sahiptir.

Doğrular değişmez. Su, geçen yüzyılda 100 derecede kaynıyordu da şimdi 70 derecede mi kaynıyor? Hayır. Topraksız çiftçilerin tarıma katılmasını, üretim gücünün artmasını hedefleyen bir tarım reformu, bugün de dünkü kadar günceldir.

Teknolojide, beyin gücümüz üretime yansımıyor. Beyin gücü, beyin göçüne dönüştü.

Ticarette, coğrafi konumu ve limanlarıyla merkez ülke olma olanakları kullanılamıyor.

Turizm deyince akla sadece deniz gelmemeli. Buna kültürü katmak büyük bir çarpan etkisi yaratır. Arkeolojik alanları tüm Yunanistan'ın yüzölçümünden daha fazla olan Türkiye, kültürel zenginliğini çağa sunamıyor.

Bu alanların tümünde devrimci bir atılıma gereksinim var.

Kaynaklar, kullanmak içindir. Başınız ağrırken elinizdeki hapı ileride lazım olur diye saklamanın akılcı bir yanı yok.

Kullanmak, tüketmek değildir. Çevreyi çocuklarımızdan ödünç aldığımızı unutmadan bilimin ışığında kaynakları kullanmak çağın gereğidir.

Cumhuriyet kurulurken şeker fabrikalarından basma fabrikalarına kadar dönemin ufku içinde her alanda üretim hedeflendi. Cumhuriyetin İkinci Yüzyılına girerken üretimin önemini unutmuş görünüyoruz. Üretimi, üreteni yeniden baş tacı yapacağımız bir çağ açmalıyız.

Cumhuriyet Halk Partisi, kendi tarihinin dördüncü büyük devrimini hedeflerken iktisadi demokrasiyi de ikinci yüzyılın mihenk taşı yapacaktır.

Gökte yıldızları görünce oraya ulaşmak isteyen insan, gözünün önündeki nimetlerinden pay almak isteyecektir.

Cumhuriyet Halk Partisi, üretimin önündeki engellerin kaldırılmasını, paylaşımındaki dengesizliklerin giderilmesini sağlayacak bir iktisadi demokrasi devriminin müjdesini vermelidir.

Sol, insanın mutluluğudur.

Sol, içinde bulunduğumuz çağda, yoksulluğu değil varsılığı, refahı paylaşmayı hedef edinir.

Nasıl insan yüreği solda atarsa, insanın insan olma bilinci de sol düşüncenin öncülüğünde yükselir, gelişir.

MUSTAFA ALI
BALBAY
Mustafa Balbay

CUMHURİYET GENÇTİR, GENÇLERİNDİR

Siyasetin evrensel kuralıdır; **gençleri ve kadınları arkasına almayan hiçbir hareket başarılı olamaz.**

Teknolojinin gelişmesi, eğitim olanaklarının genişlemesi ile birlikte gençlerin hayata ortak olma yaşı da giderek küçülüyor.

Nesiller arasında fark hep oldu. Fakat içinde yaşadığımız dönem çok daha farklı. Üç yaşındaki bir çocuğun yerdeki karıncayı görünce bilgisayar ekranı üzerindeymiş gibi parmaklarıyla büyütme işareti yaptığı bir çağda yaşıyoruz.

Gençlere artık, "gelecekte ne olmak istiyorsun" diye sormayacağız. Şunu soracağız:

Bugün ne yapmak istiyorsun?

Genç nüfusuyla övünen Türkiye, onların umutlarını söndürerek ruhen yaşlanmalarına neden oluyor. Buna karşın hala yüreği yurt sevgisiyle dolu, tüm sorumluluklarını yerine getirmeye hazır büyük bir gençlik var.

Gezi bunun başlıca kanıtıdır.

Gençliğe vereceğimiz en önemli değer, eğitimidir.

Türkiye'nin yaşadığı en büyük erozyon da bu alandadır. Kız çocuklarının okullaşma sorununun sürmesi utanç vericidir.

Eğitime sadece sektör gözüyle bakılması, içeriğini köreltti.

Gençlik sadece geleceğimiz değil, aynı zamanda bugünümüzdür.

Eğitim hakkından fırsat eşitliği çerçevesinde herkesin yararlanması cumhuriyetin başlıca ilkesiydi. Köy Enstitülerinin Kırklareli Kepirtepe'den Kars Cilavuz'a, Trabzon Beşikdüzü'nden Isparta Gönen'e kadar Türkiye'nin bütün bölgelerine eşit yayılmasında amaç buydu.

İyi öğrenciliğin ve çalışma yaşamıyla tanışmanın yanı sıra siyasetin de içinde olmak gençlerin hakkıdır.

Gençler kendi geleceklerini belirleyecek siyasi kararlara katılma hakkına sahip olmalılar.

Gençler siyasi partilerde sadece afiş-pankart asma sırasında akla gelmemeliler.

Gençlerin sadece beden gücü yok, beyin gücü de var.

Cumhuriyetin İkinci Yüzyılını, cumhuriyetin yetiştirdiği gençler kuracak.

MUSTAFA ALI
BALBAY

Mustafa Albay

CHP'NİN
VAKTİ
GELDİ

BEŞİK SALLAYAN KADIN DÜNYAYI DA SALLAR

Kadınlar siyasetin malzemesi değil, siyasetin yapıcısı olmalıdır.

Doğadaki kadın-erkek oranının siyasete de yansıdığı gün Türkiye dengesini bulmuş olacak.

Kadınların siyasette başarılı olması için neredeyse "erkek gibi" olması bekleniyor. Başarılı bir kadın siyasetçi için toplumda "helal olsun, erkek çıktı" deniyor. Kadınları erkekleştirmeye değil, siyasete kadın eli değmesine ihtiyacımız var.

Türkiye'de kadınlara seçme-seçilme hakkının pek çok Avrupa ülkesinden daha önce verilmiş olması elbette cumhuriyetimiz için gurur kaynağıdır. Ancak son yıllarda kadınların özellikle **kiyafetleri** gündeme gelince ön sıralarda görünmesi, başlangıcın üzerine fazla bir şey konmadığını gösteriyor.

Beşik sallayan kadın dünyayı da sallar.

Kadınlar siyaset alanında sadece seçim çalışmalarına katılmakla yetinmemeli, aynı zamanda sorumluluk da almalıdır.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin yönetim katlarında kadınların sayısının cinsiyet kotası yoluyla artırılması başlangıç olarak olumluydu. Öteki partilere de örnek olmuştu. Artık bu yöntemin gereksiz olacağı, kadınların nüfus dengesiyle paralel temsil edildiği bir Cumhuriyet Halk Partisi istiyoruz.

Cumhuriyetin II. Yüzyılı'na Yürüyüş başlamıştır.

Bugün cumhuriyetin temel değerlerine inananlar, Cumhuriyet Halk Partisi'ne oy verenler umut yorgunudur.

Son yıllardaki her seçimden önce oluşan beklenti yüksekliği, seçim sonrasında o yükseklikten düşüşün acısına dönüştü.

Beklenti Cumhuriyet Halk Partisi'nden olunca, acının adresi de oraya yöneldi.

1 Kasım 2015 seçimlerinde Meclis'e giren dört parti oyların yüzde 98'ini aldı, siyasi yelpaze dört renge indi.

Siyasette ikinci, üçüncü lig eridi.

Bu nedenle iktidar karşısındaki en büyük güç olarak Cumhuriyet Halk Partisi'nin de sorumluluğu arttı.

Son 4 seçimde alınan yüzde 25'lik sonuç önemli bir oy oranıdır.

1990'lı yıllarda Bülent Ecevit yüzde 22'yle, Mesut Yılmaz yüzde 24'le,

Necmettin Erbakan yüzde 25'le hükümet kurdu, başbakan oldu.

Ancak siyasi yelpazenin bu kadar daraldığı şartlarda yüzde 25'i yeterli göremeyiz.

Karşımızda çekirdek tabanı yüzde 8'lerde olan, ancak sandıktan yüzde 49,5 oy çıkaran bir parti var. Cumhuriyet Halk Partisi'nin çekirdek tabanının yüzde 15 olduğu genel kabul gören bir gerçektir.

İktidar olmak çok daha fazlasını gerektiriyorsa, Cumhuriyet Halk Partisi'nin de o düzeyleri hedeflemesi gerekir.

Eğer “**Cumhuriyetin Yüzüncü Yılında iktidar olmalıyız, İkinci Yüzyılın yönünü Cumhuriyet Halk Partisi belirlemeli**” deniyorsa, bu noktaya kadar paylaştığımız ikinci yüzyıl devrimi benimseniyorsa, işe Cumhuriyet Halk Partisi'nden başlamak gerekir.

Ufku yüz yıla varan bu hedef üç ayak üstüne oturtulmalıdır:

Yeni bir yön... Yeni bir yöntem... Yeni bir yönetim...

Yön; cumhuriyetin ikinci yüzyılına giderken iktidar hedefine kilitlenmek, bunu besleyecek yeni söylemler geliştirmektir.

Yöntem; sadece bir kişinin ya da grubun değil, tüm Cumhuriyet Halk Partisi kadrolarının işe koyulmasını sağlamak, çağın bütün olanaklarını kullanmak, her alanda halkın içinde olmaktır.

Yönetim; yön ve yöntemi tam bir lokomotif gücüyle harekete geçirecek yeni bir kadrodur.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin tarihsel birikimi böyle bir gelecek hazırlamaya elverişlidir.

Cumhuriyet Halk Partisi geçmişte de 1950'lerden 1970'lere tarihin zor dönemlerinde **kendisini yenile-**

yerek siyasal yaşamını sürdürdü.

Doğada, en büyük ve en güçlü olan değil, **değişime en iyi ayak uyduran hayatta kalır.**

Siyasette de böyledir.

Cumhuriyet Halk Partisi'ni kimsenin yok edemeyeceği açık. Alacakaranlık aşıldı. Şimdi değişime ayak uydurmanın, yenilenmenin şafağındayız.

Başarıya olan inanç ve umut, şafak sonrasını müjdeleyecektir.

Derin bir sessizliğe gömülen toplum, Cumhuriyet Halk Partisi'nden bir kutup yıldızı gibi yönlendirici olmasını bekliyor.

Derin sessizliğin arkasında, sandığa yeni bir yönetim belirleme heyecanıyla değil, **“beterin beteri var”** korkusuyla gidilmesi yatıyor.

Derin sessizliğin arkasında, despotça kullanılan iktidar gücünün **“memleketi yönetecek başka biri yok”** körlüğü yaratmış olması yatıyor.

Derin sessizliğin arkasında, hukukun bir adalet dağıtma aracı değil, **muhaletesi yok etme silahı** haline getirilmiş olması yatıyor.

sözünü bugünkü gerçekler ışığında değiştirmeli, devleti sokakta bulmalıyız. Devleti sokakta bulmak, hukuk zemininden çıkmadan sokağa çıkmaktır. Devletin devlet olmasını sağlamak için halkın gücünü örgütlemektir.

Toplumdaki sessizlik, bombaların-silahların sesinden daha tehlikelidir.

Bombalar-silahlar hedef seçilenleri öldürür, toplumu korkuya sürükler. Sessizlik ise tüm toplumun ruhunu boğar.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin böyle bir ortamda öncelikli görevi ve sorumluluğu şunlar olmalı:

Ana muhaletesi olarak topluma güven vermeli, iktidarı denetleme gücünü en etkili şekilde kullanmalıyız.

“Devleti sokakta bulmadık”

2019 seçimlerine şimdiden hazırlanmalıyız. Eğer ciddi bir yenilenme olmaksızın 2019 seçimlerine gidilirse elde edilecek sonuç, son dört seçimde elde edilenden farklı olmayacak. Bilim, “aynı şeyleri yaparak farklı sonuç elde edemezsiniz” der.

Tüm örgütlenme yapımızı yenilemeli, üye kayıtlarını güncellemeli, iç seçimlerimizi yenilenen üyelerle yapmalıyız.

Örgütlenme deyince sadece kendi örgüt yapımızı anlamamalıyız. Toplumun örgütlü olduğu her yerde olmalıyız. Örgütlerde örgütlenmeliyiz. Parti örgütü Cumhuriyet Halk Partisi örgütlenmesinin sadece çekirdeğini oluşturmaktadır.

Yıllardır milletvekili çıkaramadığımız illerde adaylarımızı seçim takviminden çok önce belirlemeliyiz. O adaylar fiilen milletvekili gibi çalışıp halka güven vermelidir.

İktidarın her şeyi bozduktan sonra bunları değiştireceğim dayatmaları karşısında “değiştirtmem” siyasetini bırakmalıyız. İktidarın bozduğu kurumların korunacak bir yanı kalmadı.

Devlet yapısının da yeniden düzenlenmesini, Cumhuriyetin İkinci Yüzyılının gereksinimlerine yanıt verecek bir yapıya kavuşturulmasını istemeliyiz.

Küçümsenmeyecek bir yerel yönetim gücümüz var. Her biri kendi olanakları ölçüsünde halka ulaşma yöntemleri geliştirmiştir. Bunları koordine ederek “genel iktidara gelince ülkeyi böyle yöneteceğiz” diyeceğimiz modeller oluşturmaliyiz.

Kurultaylarımızı ne olursa olsun, olağan yapma geleneğini yerleştirmeliyiz. Ocak 2016 olağan kurultayının ardından 2018'de yine olağan kurultayımızı toplayacağımız ilan edildiğinde, olağanüstü yollar arayışı da ikinci plana düşecektir.

En uzun yolculuklar, küçük bir adımla başlar.

Bir insanın attığı adım, tüm insanlar için büyük bir adım olabilir.

Şartlar ne olursa olsun, daha iyiyi hedeflemek, umut etmek insanlık onurunun gereğidir.

Umut, aklın ürünüdür.

İnsan, aklını kullanamadığı zaman umudunu yitirir.

Umut her zaman gerçeklerden daha büyüktür.

Umutsuzluk, yalnızlıktan doğar. Milyonların yalnızlık duygusuna son vereceğiz.

Bu çağrının amacı, Cumhuriyet Halk Partisi'nin Cumhuriyetin İkinci Yüzyılına yön vermesi için başlatacağı büyük yürüyüşün ilk adımını atmaktır.

Yürüyüş başlamıştır...

Mustafa Bulut

MUSTAFA ALI
BALBAY
Mustafa Balbay

CUMHURİYET HALK PARTİSİ

www.mustafabalbay.com

facebook.com/BALBAYMUSTAFA

twitter.com/mustafabalbay

instagram.com/mustafabalbay